

saadan Sukkerpris i det væsentlige kan dække Omkostningerne ved Brødordningen, er det en forsvarlig Ordning. Selv om man maaske nok kunde have strakt sig et Stykke videre og f. Eks. have taget Halvparten eller saa fra Tilskuddet til Brødordningen, kan jeg, som Forholdene ligger, og for ikke at bidrage til, at der skabes Uro eller Misnøje, acceptere disse Paragraffer, saa meget mere som de, i Henhold til § 3, til enhver Tid kan ændres af Indenrigsministeren med Tilslutning af Finansudvalgene, efter som Forholdene maatte kræve det. Jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg maa dog sige, at jeg blev noget forundret over den Motivering, som den højtærede Minister fremkom med i Slutningen af sin Forelæggelsestale. Thi medens jeg mener, at den saglige Motivering, jeg har givet, ogsaa maatte være Ministerens Motivering og Begrundelse for, at vi overhovedet fremmer dette Lovforslag, saa kommer Ministeren i Slutningen af sin Tale med en, synes det mig, mærkelig Udtalelse. Ganske vist ser jeg nok, at der maa være indløbet en Trykfejl i Fortrykket, men jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at det var Ministerens Opfattelse, at forsaavidt han havde Sikkerhed for, at Lovforslagene om Aldersrente og Invaliderente kunde gennemføres i denne Samling, vilde han have været i Stand til at faa de Partiernes Tilslutning, som støtter Regeringen, til allerede nu at gaa op til selve Produktionsprisen for Brød. Ministeren vil med andre Ord sige, at forsaavidt disse to Lovforslag kunde blive vedtaget, kunde man altsaa godt nu have lagt 63 Øre paa Prisen for Rugbrød. Hvis det er Ministerens Mening, maa jeg rigtignok sige, at saa er der egentlig ingen Begrundelse for at vedtage dette Forslag. Thi det kan dog ikke være Ministerens Mening, at fordi man aabner Folk Adgang til, at de kan faa en vis Aldersrente, naar de en Gang bliver 60 Aar, saa kunde man nu, naar de er, skal vi sige, gennemsnitlig en 40—50 Aar, og maaske sidder med en stor Familie, lade dem betale 63 Øre mere for Rugbrødet. Det skulde Folk altsaa være villige til, naar de om 10—20—30 Aar fik en Aldersrente af en nærmere bestemt Størrelse. Jeg kan ikke forstaa, at Lovforslagene om Aldersrente og om Invaliderente har det allerfjerneste med dette Lovforslag at gøre, thi det forekommer mig, at Motiveringen af det foreliggende Lovforslag maa være, hvorvidt det er hensigtsmæssigt og paakrævet at bevare den Pris, man

i Øjeblikket betaler for Brød, og opretholde Sukkerordningen, i det hele taget, om man mener, at det vil være en fornuftig Foranstaltning at lade Sukkeret blive noget dyrere for at dække de Omkostninger, der er forbundne med at bevare den nuværende Pris paa Brød, som dog er vort Hovednæringsmiddel. Det forekommer mig, at dette maatte være Begrundelsen, men den Begrundelse, den højtærede Minister kom med i Slutningen af sin Forelæggelsestale, forekommer mig virkelig at sige det modsatte af, hvad den skulde, og jeg ser heller ikke, den har nogen naturlig Forbindelse med dette Lovforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Hauge: Jeg tror, man med Sikkerhed kan sige, at Prisniveauet fremdeles er stigende, og man kan vistnok føje til, at desværre vil Stigningen af Priserne fortsættes en rum Tid endnu. Man kan skønne det af forskelligt, og navnlig kan man skønne det af den Mangel paa vigtige Varer, der findes rundt omkring i Verden. Hvedemel er der Mangel paa, Sukker er der Mangel paa, mange forskellige andre Hovedvarer i Husholdningen er kun til Stede i begrænsede Mængder og til saadanne Priser, at man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at vi endnu ikke har naaet Højdepunktet for Prisernes Stigning her i Landet. Dette er i høj Grad beklageligt, og man kan sige, at det er ikke uden en vis Fare for Samfundet. Det virker forstyrrende paa mange forskellige Forhold, og det gør det uhyre vanskeligt for en hel Del Mennesker med smaa Indtægter at klare sig. Der er jo ogsaa i vort Samfund en ret betydelig Del Mennesker, der ikke har nogen Adgang til ved eget Arbejde, ved egne Præstationer at opnaa en Forøgelse af deres Indtægter. Dette gælder navnlig de ældre, det gælder smaa Pensionister, som har udtjent, det gælder smaa Rentenydere, det gælder arbejdsløse, syge, Enker, Folk af forskellige Livsstillinger, men mange i Tal, som absolut ikke mere har nogen sikker Adgang til Erhverv. De er ude af Stand til ved egen Hjælp at skaffe sig forøgede Indtægter, svarende til den Prisstigning, som vi staar overfor, og som de maa regne med ved deres daglige Indkøb af Varer. Derved kan vi nu ikke gøre andet end nu og da søge at regulere Priserne og holde dem nede ved offentlige Foranstaltninger. Det foreliggende Lovforslag er et saadant svagt Forsøg paa at holde Priserne noget tilbage,